

det gaar ikke an, at vi vedblivende lever paa Statslaan.

Saa vidt jeg har forstaaet Stemningen hos de forskellige Sider i Tinget, ønsker man ikke, at Finanslovsforslaget i Aar skal henvises til Finansudvalget, men mener, at det kan gaa uden Udvalg til anden og tredie Behandling. Dette kan jeg ganske billige, og jeg skal da med disse Bemærkninger anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme uændret.

Bramsnaes: Den sædvanlige Beklæggelse over den sene Fremkomst af Finanslovsforslaget til Landstinget skal jeg ikke deltage i, thi jeg har nu hørt den fremsat adskillige Gange baade under den ene og den anden Slags Ministerium, og jeg gør mig for saa vidt heller ikke noget Haab om, at det skulde ændre sig, selv om vi fik et endnu bedre Ministerium end det, vi har i Øjeblikket. Men jeg har ud fra mine principielle Anskuelser om Finanslovgivningen heller ikke nogen særlig Grund til at beklage denne sene Fremkomst, idet jeg holder paa og ogsaa aabent vil give Udtryk for, at det er Folketinget, der i Virkeligheden maa have Afgørelsen af, hvad der skal staa i Finansloven. Vi er vel, de fleste af os her i Landstinget, af den Mening, men jeg har adskillige Gange hørt Udtalelser, som i nogen Grad gaar imod denne Anskuelse. Jeg deltager ikke i disse Udtalelser. Jeg kunde for saa vidt godt paa mit Partis Vegne foreslaa Landstinget at vedtage Finanslovsforslaget, som det kom fra Folketinget, naar jeg blot var sikker paa, at det havde faaet den fornødne officielle Vedtagelse derovre, og jeg kunde maaske endog gøre det, selv om det kom i en lukket Konvolut, naar der blot var den behørig Betegnelse „Tryksag“ udenpaa. Ud fra disse Anskuelser skal jeg naturligvis ikke komme ind paa Bemærkninger om de paa Finanslovsforslaget opførte Poster.

Jeg skal gøre et Par Bemærkninger i Anledning af enkelte Udtalelser. Den ærede Ordfører for Venstre (Dalsgaard) var jo inde paa adskillige almindelige finansielle Betragtninger og bl. a. paa en Undersøgelse af Aarsagerne til den økonomiske Misère, som vi i Øjeblikket befinder os i. Jeg synes, at den ærede Ordfører i noget for høj Grad søgte at lægge Skylden paa Fortiden. Fortiden har vel nok sine Synder at bære, der kan være svære nok, men jeg vilde alligevel anse det for nok saa rimeligt, at man undersøgte, om ikke ogsaa Nutiden havde sine Synder, som der var Grund til at reformere paa. Fortiden er der jo ikke

stort at gøre ved, det er Nutiden, vi kan have Indflydelse paa, og jeg har det Indtryk, at i jo højere Grad man lægger Ansvar over paa Fortiden, i des højere Grad formindsker man de Anstrengelser, som kan gøres i Nutiden for at skaffe den saa stærkt tilstræbte økonomiske Balance. Jeg skal ikke uddybe Emnet, men jeg var sikkert i Stand til paa adskillige Omraader at paa- vise Punkter, hvor der kunde spares betydelige Poster, uden at der efter min Mening vilde gaa nogen som helst Værdier til Grunde. Der er altsaa sikkert Omraader, hvorpaa det betaler sig at koncentrere Opmærksomheden, og jeg mener, at Opmærksomheden bedst koncentrerer derpaa, naar man ikke i for høj Grad lægger Skylden paa Fortiden, men ser paa Nutiden. Vi er jo ogsaa saa langt fra hine berømte Paaskebegivenheder i 1920, at selv det nuværende Ministerium snart har en Fortid, og der er vel egentlig ikke saa stor Glæde ved at minde om Fortiden, hvis det ikke er, fordi man ved Fortiden kan tænke paa et Tidspunkt, da et andet Ministerium havde Magten.

Med Hensyn til de Udtalelser, der faldt om Statsgælden, skal jeg slutte mig til de Betænkkeligheder, der er ved dennes stadig stigende Vækst. Jeg forstod endda paa den ærede Ordfører for Venstre, at vi snart kunde vente en Stigning af Statsgælden, men saa haabede den ærede Ordfører ogsaa, at dermed havde den naaet sit højeste Punkt. Ja, det er jo muligt, at vi snart kan vente et Forslag fra den højtærede Finansminister om et nyt Laan. Jeg skal sige for vort Vedkommende, at vi vil ikke imødesee dette Tidspunkt med nogen Glæde, vi vilde helst se, at det ikke kom, saa vi paa den Maade undlod at forøge Statsgælden. Men den højtærede Finansminister har jo tidligere antydnet noget saadant, og naar nu den ærede Ordfører for Venstre udtaler, at Tidspunktet snart er nær, ja, saa forudsætter jeg, at det Tidspunkt, da vi faar forelagt Forslag om et nyt Statslaan her i Rigsdagen, nærmer sig, og saa maa Partiernes naturligvis til den Tid tage deres Stilling dertil.

Den højtærede Finansminister udtalte, at der jo var Omraader, hvor man maatte ind paa Besparelser, og det er vi enige i alle sammen, men jeg vil dog gerne blot antyde, at det maaske ikke er de samme Punkter, hvor vi ønsker Besparelser, stærkest fremhævet. Jeg er enig med den højtærede Finansminister i, at Boligsprogsmaalet trænger til at løses under en noget anden Form end den hidtil anvendte. Saa langt tror jeg, Enigheden kan strække sig i